

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecător: R. Pascari
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

Dosarul nr. 2ra-1443/17

ÎNCHEIERE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadî
Ala Cobăneanu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Ivanenco Valentin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ivanenco Valentin împotriva Centrului Național Anticorupție privind încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ivanenco Valentin și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 21 ianuarie 2016 reclamantul Ivanenco Valentin a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, cauzat ca urmare a neînregistrării plângerii în Registrul nr. 1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat faptul, că la data de 09 ianuarie 2016 a depus la Centrul Național Anticorupție o plângere prin care a solicitat inițierea urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Grigoriopol, Nicolae Costin pentru folosirea intenționată a situației de serviciu la examinarea cauzei sale civile către Primăria mun. Chișinău.

Menționează reclamantul că, prin aceeași plângere înaintată la 19 ianuarie 2016 a solicitat Centrului Național Anticorupție recunoașterea sa în calitate de parte vătămată și parte civilă, precum și înregistrarea acesteia în Registrul nr. 1 de evidență a sesizărilor privind infracțiuni a CNA.

Indică reclamantul, că ștampila aplicată pe sesizarea sa din 19 ianuarie 2016 atestă faptul că aceasta nu a fost înregistrată în Registrul nr. 1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a Centrului Național Anticorupție, fapt care constituie încălcarea dreptului său garantat art. 58 alin.(2) Cod Procedură Penală și prevederilor Ordinului nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008.

Susține reclamantul, că în rezultatul faptului neînregistrării plângerii sale din 19

ianuarie 2016 în Registrul nr. 1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni și s-a cauzat prejudiciu moral în mărime de 100 000 lei, aceasta pentru că s-a simțit prejudiciat și neprotejat de infracțiunea cu care a sesizat Centrul Național Anticorupție.

Solicită reclamantul încasarea de la Centrul Național Anticorupție în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, cauzat ca urmare a neînregistrării plângerii sale în Registrul nr. 1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 08 iulie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ivanenco Valentin împotriva Centrului Național de Anticorupție privind încasarea prejudiciului în mărime de 100 000 lei ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Ivanenco Valentin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iulie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 30 mai 2017, Ivanenco Valentina a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 08 iulie 2016, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond au încălcat normele de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 16.12.2016 (f.d. 55), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul lui Ivanenco Valentin se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivanenco Valentin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivanenco Valentin ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ivanenco Valentin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ala Cobăneanu

Ion Druță